

bat har ønsket at undersøge mulighederne for at få vedtaget et visionært forslag.

Det har man så til gengæld fået tilbudt fra SF og Enhedslisten i dag, men det tilbud er det tilsyneladende kun Det Radikale Venstre, som i virkeligheden har lyst til at række hånden ud til. Socialdemokratiet har det åbenbart ikke, og derfor må man sige, at vi ikke kommer ret langt i dag. Der er ikke nået nogen resultater, synes jeg, i retning af en bedre fødevarerpolitik, og det var jo det, der burde have været resultatet af sådan en debat som den, vi har i dag. Hvis det skyldes dårlig planlægning fra regeringspartierne side, så er det jo da ærgerligt, men det kan jo naturligvis rettes op på et senere tidspunkt. Jeg synes bare, det er lidt tamt at se, at man kommer med sådan en redegørelse, men at man egentlig ikke har nogen klar forestilling om, hvor man vil hen i verden.

Jeg vil også godt lige gøre en bemærkning om det med EU-problemerne, for dem synes jeg altså også er kolossalt alvorlige. Hr. Jørn Jespersen var inde på det, men faktisk er det jo sådan nu, at optagelsesforhandlingerne i EU med bl.a. Polen, men også med Ungarn og Tjekkiet, er ved at gå i stå, fordi man fra EU's side stiller fuldstændig urimelige og uacceptable krav til Polen i forbindelse med netop landbrugsområdet.

Man har med den danske regerings og Folketingets flertals støtte vedtaget »Dagsorden 2000«, der, så længe nogen kan se frem, i virkeligheden forlænger dette massive landbrugsstøtteprogram, som man har i EU. Nu siger man til Polen og de andre lande i Østeuropa: I skal overholde alle de regler, der er om frit marked, og åbne for produkterne til Polen. I skal tillade, at rigmænd fra Vesteuropa opkøber jeres jord til billige penge, mens den endnu ikke er steget i værdi, sådan at ejendomsretten kan flytte ud af Polen, og I skal acceptere, at de produkter, der produceres i Vesteuropa, skal sælges frit på det østeuropæiske marked. Men I skal ikke med i landbrugsordningerne, så længe nogen kan se frem i tiden. Det ville jo koste de velstående vesteuropæiske lande penge, så det kan der ikke blive tale om.

Sådan kan man ikke forhandle. Hvis den polske regering på et eller andet tidspunkt smækker med døren og simpelt hen går, så vil det efter min mening ikke være overraskende, men tværtimod være logisk og forståeligt, for sådan kan man simpelt hen ikke tillade sig at behandle ansøgerlandene.

Det har direkte sammenhæng med den landbrugspolitik, som føres her i Danmark, og de støtteordninger, som man jo ganske vist ved højtidelige lejligheder påstår at man godt vil være med til i hvert fald at nedtrappe, men så har man så mange underlige betingelser, påhæftninger osv., klausuler, som skal hæftes på, at det i realiteten går ud på, at man ikke vil afvikle dem. Det er jo kommet så rystende tydeligt frem i de borgerlige ordføreres fremlæggelse. De orker jo knap nok at skjule det.

Det, der altså gemmer sig bag det her, er en landbrugsskandale på europæisk plan af kæmpestore dimensioner, som Danmark deltager i, desværre vil jeg sige, fordi man jo fra regeringens side har hævdet, at man kæmpede sådan for udvidelsen, at det vigtigste af alt nærmest var udvidelsen af EU, at det var fredens projekt og alt muligt andet. Men på grund af nogle snævre lobbyistinteresser her i Danmark og i de andre vesteuropæiske lande gør man i realiteten ikke det, som er nødvendigt for at bringe optagelsesforhandlingerne ud af det dødvande, de er på vej ind i, og det kan skabe en ny deling af Europa på en meget ubehagelig måde, hvis man ikke snart får gjort noget ved det problem.

Enhedslisten fremsatte forleden et forslag her i Folketinget om en omfordeling af »Dagsorden 2000«-pengene i EU, men det blev pure afvist af faktisk samtlige andre partier her i salen.

Så det ser heller ikke på europæisk plan godt ud på det her område. Det må man sige, og der er ikke noget i den redegørelse, vi har fået fra ministeren i dag, som tyder på, at der på det område er den helt store erkendelse i regeringen af, hvad det er for store problemer, man står over for.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Det er somme tider, man skal passe på, at glorien ikke falder ned om halsen på én, men bliver over hovedet på én. Jeg vil gerne spørge hr. Keld Albrechtsen: Hvad kunne hr. Keld Albrechtsen have tænkt sig at melde til det forslag til vedtagelse, jeg omdelte sidste torsdag efter Fødevarerudvalget? Jeg bad om at få en melding fra partierne senest i går middag kl. 12. Jeg hørte ikke fra Enhedslisten.

Jeg ved ikke, hvor planlægningen ligger i Enhedslisten, men for at der ikke skal blive en myte ud af det her, så er der taget initiativer, men når initiativerne ikke bliver modtaget, når der ikke bliver repliceret på dem, så står vi i